

BUNDIÐ Í FØROYUM

Hóast vørurnar, sum hon sniðgevur, eru bundnar, og alt arbeiðið tekur útgangsstøði í binding og føroyskari bindimentan, hevur Guðrun Ludvig ongantið bundið nógv sjálv. Hon bindir prøvar, har hon setir saman tógv av ymsum slag, men tá hon skal sniðgeva eina nýggja vøru, hevur hon eina bindikonu at sær, sum bindir tryggjuna soleiðis, sum Guðrun sigur, at hon skal binda hana. Meira enn helvtin av hondbundnu vørnum verða bundnar í Føroyum. Umleið ein fjórðingur verður bundin í Peru og ein fjórðingur í Jordan.

– Vit binda nógv úr alpaca ull, og ístaðin fyri at flyta ullina til Føroya, verður alt bundið í Peru, sum verður bundið í hesu ullini, sigur Guðrun.

Tað er dýrari at framleiða í Føroyum, men tær vilja gjarna verða við í framleiðsluni, og kunna fylgja við og tryggja, at alt fer rætt fram, og at vøran og framleiðslan er burðardygg og vistfrøðilig, sigur Guðrun.

Hon heldur ikki, at tað er ein trupulleiki at vera í Føroyum og arbeiða her frá. Tó vóru nógvir byrjunartrupulleikar, fortelur Guðrun Rógvadóttir.

– Tá vit til dømis skuldu gera eina netsølu ringdu vit til tollstovuna, men eingin kundi siga okkum, hvussu vit skuldu bera okkum at, og soleiðis var tað allan vegin ígjøgnum. Men vit hava funnið okkara egnu loysnir, og tað riggar væl nú, sigur hon.

Tað góða við at vera í Føroyum er uttan iva tað nýskapandi og føroyska sermerki.

– Um Guðrun sat í Milano og sniðgav, so hevði hon helst mist tað serføroyska eykenni, sigur Guðrun Rógvadóttir.

Tað er dýrari at senda frá Føroyum, men har hava tær fingið avtalur í lag Harafrat er tað dýrari at ferðast úr Føroyum, men av tí at Guðrun Rógvadóttir býr í Danmark, kann hon ferðast biligari.

– Tað er meira torført, men tað er tað, sum ger tað annarleiðis. Vit finna alla tíðina okkara egna hátt at gera tingini uppá, sigur Guðrun Rógvadóttir.

Tær hava eini 40 bindikonur knýttar at sær í Føroyum og ávikavist 20 og 20 í Peru og Jordan. Í arbeiðinum við menning eru eini 7-8 fólk knýtt at fyrítøkuni í alt, sigur Guðrun Rógvadóttir.